



Redakce 019



Zpravodaj Základní školy Brankovice 2018/2019

Vyšlo: 17. 6. 2019

dvouměsíčník

číslo 5

Exkurze – knihovna a letecké muzeum



Dne 3. 5. jsme vyrazili spolu s paní učitelkou Bodečkovou a třídou 8. A do vyškovské knihovny a následně na leteckou výstavu. Paní knihovnice nás v knihovně perfektně provedla, seznámila nás se čtenářskými kategoriemi, abychom se zorientovali v řazení knih. Potom následovala prezentace o panu Svěrákovi. Dozvěděli jsme se spoustu věcí, kterých

nám doposud nebylo známo. Mně osobně se exkurze v knihovně líbila, dokonce jsem i uvažovala o tom, že knihovnu v budoucnu navštívím. Potom následovalo letecké muzeum. Počasí nám sice nepřálo, ale i tak jsme si to užili. Ne málo mých spolužáků to opravdu zaujalo, bedlivě si prohlíželi každou prosklenou skříň a velmi pozorně se ptali na otázky k danému tématu. Nakonec se i trochu vyjasnilo, a tak jsme se vydali prozkoumat i venkovní část muzea. Musím přiznat, že tahle část se mi líbila nejvíce. Tento výlet jsem si velmi užila.

Z. Kociolková, 9.tř.

V pátek 3. května jsem jel se svou třídou do Vyškova. Nejdříve jsme zamířili do městské knihovny. Vyšli jsme do druhého patra, kde nás přivítala paní knihovnice. Prvně nás provedla místností, kde se hrají různé stolní hry a scházejí se tam studenti. Následovala prezentace o Zdeňku Svěrákovi. Po prezentaci jsme si šli prohlédnout čítárnu, samotnou knihovnu i sklad. Po ukončení prohlídky jsme jeli do leteckého muzea, kde jsme se nejprve něco dozvěděli o leteckých bitvách 2. světové války na území Vyškovska, potom jsme si prohlédli legendární tank T- 34. Viděli jsme houfnice a také letadla MIG 19 a MIG 21, která bohužel neměla motory. Nakonec jsme zašli pod přístřešek, pod kterým byly funkční proudové motory, u kterých jsem strávil tolik času, že mi málem ujel autobus. Tahle exkurze se mi líbila, a to hlavně kvůli motorům.

D. Bárta, 9.tř.

Školní výlety

Školní výlet 4. a 5. třída



Výlet na Špilberk

V pondělí 13. 5. jsme byli na hradě Špilberk. Paní průvodkyně nám povídala, co se na hradě dříve dělo. Moc se mi to líbilo. Po prohlídce kasemat jsme dostali šifru, kterou jsme si museli vyluštit. Byly tam celkem těžké úkoly, které jsme museli splnit podle návodu v příručce. S něčím nám musely pomoci paní učitelky, sami bychom to asi nezvládli. Pak jsme odešli do centra města, kde jsme se občerstvili v KFC. Všichni jsme si tam něco koupili. Moooooc se mi výlet líbil /myslím, že i ostatním/.

Natálie Kremzová, 4. třída

Když jsme přišli na hrad Špilberk, čekala nás prohlídka kasemat. Byla tam strážnice se strážníkem, obří lavice, kde vězni spali a mučírna. Nejtěžší zločinci byli umístěni do cel, kde byla úplná tma, neměli se a k jídlu dostali pouze kousek chleba. Proto zde vězni nepřežili déle než několik měsíců. Pak jsme hráli hru Šifra Špilberk. Podařilo se nám vyluštit tajenku – Hvězdice podle různých indicií. Sešli jsme dolů do města, konečně tam tolik nefoukalo. Navštívili jsme KFC a protože nám ještě zbylo trochu času, vyšlápli jsme si na Petrov. Po prohlídce chrámu už nás čekal jen odjezd zpátky domů. Celý den jsme si hezky užili.

Aleš Marhold a Petr Paul



Výlet do Vídně

Dne 9. 5. Jsme společně s 8. B jeli na školní výlet do Vídně. Ráno jsme se sešli v 6:30 před školou, kde nás vyzvedl autobus. Cesta byla dlouhá, ale nám rychle utekla..... a už jsme byli ve Vídni. Nejprve nás čekala návštěva Přírodovědného muzea, kde byly k vidění vycpaniny různých zvířat, ale i zajímavé kameny. Následovala vyhlídka skoro na celou Vídeň z nádherně vyzdobeného kostela, Stephansdomu. Pak jsme se vydali do zábavního parku plného různých atrakcí, a to konkrétně do Prateru, kde se nachází nejvyšší ruské kolo ve Vídni. Naše skupinka holek stihla celkem 5 atrakcí. Strašidelný hrad, ruské kolo, vodní dráhu, největší řetízkač a klasická autíčka. Výlet se mi moc líbil a doufám, že ostatním taky.

Terezie Nováková, 7. A

- 9. 5. 2019
- Vyjeli jsme v 6:30
- Ztratili jsme se ve Vídni
- Přírodovědné muzeum
 - Rozchod na náměstí
 - Mc Donald
- Prater – super zábava
 - Mikulov – vyhlídka
 - Návrat – 20:00

Jakub Kolář, 7. A

Devátáci v lanovém centru

J Í Z D A
U N I K Á T N Í
N A D Ě J E
G O R I L Y
L E Z E N Í
E N E R G I E

P O Č A S Í
A T R A K C E
R Y C H L O S T
K O N K U R E N C E

B R N O
N Ā R O Č N É
D É Š Ť
Z Á B A V A
R Y C H L O S T N Í C I
V Ý L E T N Í C I
L E G R A C E
L E G R A C E
T Ě Ž K É

ZOO a přehrada

Přehrada

Špinavá

Brněnská

Pluli jsme

Seděli jsme

Smáli se

Nejlepší výlet na světě.

Zábava

V pátek 7.6 jsme se vydali na výlet. Jeli jsme do brněnské zoo a na přehradu. V zoo se mi nejvíc líbil medvěd a tygr. Když jsme pluli přehradou, líbilo se mi úplně všechno. Akorát mě mrzelo, že jsme se nemohli koupat. Na závěr jsme se stavili ve Vaňkovce a pak jsme se vydali na cestu domů.

J. Vojtková

8. A na túře

			P	O	CH	O	D		
				S	K	Á	L	Y	
				L	E	S			
Ú	N	A	V	A					
				V	Ý	L	E	T	
		Ř	E	K	A				

Dne 7. 6. jsme vyrazili na školní výlet. Nebyl to obyčejný výlet, ale spíše pěší túra. Nejprve jsme vyrazili vlakem do Náměště nad Oslavou, odtud jsme šli po červené turistické značce až do úplného cíle. První část cesty byla náročná, protože jsme šli do prudkých kopců a poté z nich lezli dolů. Drželi jsme se řetězů, abychom nespadli do divoké řeky. Lezli jsme po velkých kluzkých balvanech. Druhá část výletu byla více odpočinková. Šli jsme podél řeky, ve stínu a z mírného kopce. Cestou kolem řeky jsme mohli do ní vlézt a osvěžit se. Když jsme jeli zpět, byli jsme všichni velice unaveni. Výlet byl velice náročný, ale zároveň i velmi zajímavý. Klidně bych si výlet zopakoval.

F. Šťastný

Dětský den 2019

V pátek 31. 5. 2019 oslavili žáci svůj svátek tradičním dopolednem, které se uskutečnilo po Brankovicích. Tato akce byla určena pro žáky 2. stupně naší školy. Akci zajišťovali žáci z 9. třídy, kteří ji i organizovali. Pro žáky bylo připraveno deset stanovišť. Zahájení proběhlo před školou, kde děti dostaly instrukce a menší svačinu. Poté se děti rozešly po stanovištích. Nejvíce je zaujala střelba ze vzduchovky a stanoviště na ulici Boženy Němcové, kde muselo deset dětí přejít lávku přes potok a poté se musely trefit tenisovými míčky do různě velkých nádob. Jakmile se blížilo půl dvanácté, děti začaly mít nervy, jestli ještě stihnou dokončit práci na stanovišti. Sraz byl ve 12 hodin na hřišti, kde proběhlo vyhodnocení družstev. Nejlépe dopadla třída 8. A, která byla na 1. místě, na 2. místě skončila 7. A, na 3. místě 7. B. Akce se všem líbila, deváťáci odvedli skvělou práci.

M. Schejbalová, 9. třída



Čtvrtáci a pátáci v Nových Hvězdlicích

V pátek 31. 5. 2019 jsme jeli oslavit Den dětí do Nových Hvězdlic. Je to vesnice vzdálená 9 km od Brankovic a někteří naši spolužáci tady bydlí. Prohlédli jsme si náměstí se sochou svatého Floriána, patrona hasičů. Podívali jsme se, kam chodí malé děti do školky. Pak nás čekal výšlap



na nejvyšší bod ve Hvězdlicích – na kopec se jménem Kalvárie. Tady stojí kříž, kolem kterého se vypráví, že až se propadne po ramena, nastane konec světa. Ale jedná se naštěstí jen o pověst. Kříž je vyrobený z dubového dřeva, v roce 2014 ho rekonstruoval rodák z Brankovic pan Jaromír Kremz. Následovala návštěva v Domově Hvězda, což je vlastně domov pro seniory.

Tady jsme museli zazpívat nějakou písničku, ve které se zpívá o květině. Za splněný úkol jsme si mohli v parku najít poklad. Byl ukrytý na stromě a bylo v něm hoooodně kokin. A protože jsme každý doma dostali nějaké peníze, šli jsme je utratit do místního obchodu. Ledňáky, brambůrky, sluneční brýle, klobouky a mnoho jiného jsme si odnášeli s sebou. Na hřišti jsme měli svačinu a dostali jsme úkoly, které jsme plnili ve skupinách. Mohli jsme si také zahrát fotbal, stolní tenis, vyběhat se nebo jen tak posedět. Bylo to moc hezké a všem se nám to líbilo.

Žáci 4. ročníku

Čtvrtáci na dopravním hřišti

Ve čtvrtek 30. 5. 2019 jsme jeli do Vyškova na dopravní hřiště. Vlastně jsme se tam učili, jak se zachovat a nezachovat na silnici, co znamenají dopravní značky a dozvěděli jsme se i věci, které nevědí ani někteří řidiči v autě. Na konci lekce jsme psali test, abychom získali řidičák na kolo. Líbilo se mi to, ale škoda, že jsme si už nestihli zajezdit. Jinak to byl hezký výlet.

Natálie Kremzová, 4. třída

Ve čtvrtek 30. 5. 2019 jsme byli už podruhé na dopravním hřišti. Zopakovali jsme si pravidla, vyřešili jsme mnoho dopravních situací a pak jsme začali s testem. V testu bylo 20 otázek a každý měl otázky jiné. Bylo docela těžké vybrat ze tří možností tu správnou. Mně se tam líbilo, řidičák jsem dostala, akorát mě mrzelo, že jsme si nezajezdili.

Natálie Bozděchová, 4. třída

Práce žáků

Životopis zvířete

Já jsem kocour statečný! A jmenuji se Rufus. Narodil jsem se v tajném kočičím doupěti na okraji vesnice jako druhý z vrhu. A teď už je mi celých pět let.

Žádné vzdělání nemám, ale i tak jsem velmi chytrý a mazaný! Každému já uteču. Dokonce i tomu hafanovi odvedle! Sama maminka Micka mě to naučila.

Ale jednou, když jsem nedával pozor a sledoval motýly, jak se třepetají na obloze, mě chytl za ocas ten otravný kluk s rezavými vlasy. Lekl jsem se a spadl z té vysoké zídky a zlomil si packu!

Byl jsem na tom špatně. Ale jednou jsem se z čista jasna probudil v záhadné místnosti.

To paní piškotová, jak je mnou tak nazývána, mě uzdravila a za dva měsíce jsem byl zdravý jako rybička, která si vesele plavala v akváriu v kuchyni.

Nyní pracuji jako hlavní ochránce gauče a šéf povalování. A to vám řeknu narovinu, že jsem v tom opravdový premiant! Můj zdravotní stav je nyní už dobrý, ale někdy jsem velmi náladový!

Eliška Dupejová , 7. A

Úskalí pravopisu

Odmalička se učíme pravopis, ale hodně z nás si pořád plete, jestli se v tom slově píše měkké i, nebo se tam více hodí tvrdé. Někteří lidé jsou schopni dokonce napsat babičku s tvrdým! No, pochopíte to někdo? Pořád se nám opakuje, abychom si pamatovali být, bydlit, obyvatel, byt nebo syn, sytý, sýr, syrový. Buďme ale upřímní, kdo si pamatuje správné pořadí vyjmenovaných slov? Moje mladší sestra se je právě učí a nedávno jsem jí pomáhala s učením. Jaké bylo zjištění, že se prohodila ta dvě slova, nebo to už tam není a tohle je navíc. Je to jen pár let od doby, kdy jsem je uměla jak básničku a teď si pamatuji akorát fyziku a brzy, jazyk, nazývat, Ruzyně. Navíc je asi jen pár lidí, co v psaní použijí slovo babyka a vlýs. U toho druhého ani pořádně nevím, jak to vypadá a k čemu to slouží. Takže pojďme zpytovat svědomí, ať víme, že mýlit se je lidské, myslet se vyplatí a buďme bystří, abychom dokázali sypat vyjmenovaná slova na jeden nádech. Hlavně nedělat žádné cavyky a zbytečný povyk, když nebude nikdo vědět, co je v Litomyšli.

M. Učňová, 9. ročník

Kopačky

Narodily jsme se jako dvojčata. Já jsem starší a jmenuji se Pravá. Mám žluté tělo, černé kolíky a jsem propletena růžovou tkaničkou. Mladší sestra se jmenuje Levá. Její tělo, na rozdíl od mého, je růžové a propleteno žlutou tkaničkou. Obě nás zdobí černá puma na bocích.

Čekaly jsme v krabici dlouho, než si nás někdo všiml a začal si nás obouvat. Nejdříve nás zkoušela malá noha v bílé ponožce. Poté velká noha ve špinavé ponožce, až se mi udělalo nevolno. Nakonec si nás odnesl kluk v pruhovaných podkolenkách. Od té doby bydlíme vedle cviček a sandálů.

Každý den jsme na čerstvém vzduchu a hlavou narážíme do nějakého kulatého nesmyslu. Většinou narážím já, Pravá, proto mi sestra závidí. Máme radost ze hry, ale už se těšíme, až se umyjeme a schováme do domečku. Někdy na nás kluk zapomene a to pak všem páchneme.

Po dlouhé době nás kluk přestal nosit ven a zanedlouho nás hodil do velké zapáchající nádoby. Od té doby už jsem sestru nikdy neviděla.

Filip Gorošák, 6. třída

Škola

Šest hodin učení,
to je ale mučení.

V hlavě plno vědomostí,
vím všech dvě stě lidských kostí.

Matiku, tu už znám
do příkladů i abecedu přichystám.

V češtině stále y a i,
už jsme z toho natvrdlí.

Při tělocviku se protáhnem,
sem tam nohu natáhnem.

Všude samé kamení,
to je přírodopisu znamení.

T. Handlová, 9. ročník

Ahoj školo, zase v září.....